

முன்றாம் இனம்

[2:11-18]

ஆஸ்திரேலியாவில் பள்ளிப் பேருந்து ஒன்றை ஓட்டிய ஜான் ரீட் என்பவர் பற்றி கென்ட் ஹியூகெஸ் அவர்கள் ஒரு கதையைக் கூறியுள்ளார். அந்தப் பேருந்தில் வெள்ளையர்களும் ஆதி இனத்தவரும் ஆகிய இரு சாராரும் பயணம் செய்தார்கள். பையன்கள் தொடர்ந்து கலகம் செய்து சண்டையிட்டுக் கொண்டிருந்தார்கள். கடைசியில் ஜான் தன்னால் முடிந்த அளவுக்கு அப்பையன்களிடையில் ஏற்பட்ட வாய்ச் சண்டையை கேட்டு முடித்தார். அவர் சாலையோரத்தில் பேருந்தை நிறுத்தி விட்டு வெள்ளை இனப் பையன்களிடத்தில் “உங்கள் நிறம் என்ன?” என்று கேட்டார்.

“வெள்ளை”

ஜான், “இல்லை, நீங்கள் பச்சை நிறம் கொண்டுள்ளீர்கள். இந்தப் பேருந்தில் பயணம் செய்யும் எல்லாப் பையன்களும் பச்சை நிறமாய் இருக்கின்றீர்கள்: இப்பொழுது உங்கள் நிறம் என்ன?” என்று கேட்டார்.

வெள்ளை இனப் பையன்கள், “பச்சை” என்று பதில் அளித்தார்கள்.

பின்பு, ஜான் ஆதி இனத்துப் பையன்களிடம், “உங்கள் நிறம் என்ன?” என்று கேட்டார்.

அவர்கள், “கறுப்பு” என்றார்கள்.

“இல்லை, நீங்கள் பச்சை நிறம் கொண்டுள்ளீர்கள். இந்தப் பேருந்தில் பயணம் செய்யும் எல்லாப் பையன்களும் பச்சை நிறமாய் இருக்கின்றீர்கள். இப்பொழுது உங்கள் நிறம் என்ன?”

ஆதி இனப் பையன்கள், “பச்சை” என்று பதில் அளித்தார்கள்.

அது வாய்ச் சண்டையையும் வாக்குவாதத்தையும் சற்று நேரம் முடிவுக்குக் கொண்டு வந்தது போலக் காணப்பட்டது. சாலையில் பல மைல்கள் பயணம் செய்த பிறகு, ஒரு பையன் மற்றவர்களிடம் “சரி, பேருந்தின் இந்தப் பக்கம் இளம் பச்சை நிறப் பையன்களும், அந்தப் பக்கத்தில் கரும்பச்சை நிறப் பையன்களும் இருக்கின்றோம்” என்று மற்றவர்களிடம் கூறினான். பின்பு வாக்குவாதம் மீண்டும் தொடங்கியது.

அவருடைய தீர்வானது முடிவைக் கொண்டு வரவில்லை என்றாலும், என்ன தேவைப்பட்டது என்பதை பேருந்து ஓட்டுனர் அறிந்திருந்தார். பேருந்தில் இருந்த சூழ்நிலையானது ஒரு புதிய இனத்தை, நிற வேறுபாடுகள் ஏற்படுத்தாத ஒரு புதிய இனத்தை - கறுப்பினத்தவர் மற்றும் வெள்ளை இனத்தவர் என்று அல்ல ஆனால் பச்சையாகவே இருக்கின்றோம் என்ற கருத்தை - அழைப்பதாயிருந்தது.¹ மக்கள் இணக்கத்துடன் வாழ்வதற்கு வித்தியாசங்கள் எதுவும் ஏற்படுத்தப்படாது இருக்க வேண்டும்.

பவுல் எபேசியருக்கு எழுதிய நிருபமானது ஒரு புதிய இனம் படைக்கப் படுதல் பற்றிப் பேசுகின்றது. இது, இயேசு இப்புதிய இனத்தைப் படைப்பதற்காகவே இவ்வுலகிற்கு வந்தார் என்று அறிவிக்கின்றது.

பவுல் எபேசியருக்கு நிருபத்தை எழுதிப் பல ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு, இரண்டாம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த அலெக்சந்திரியாவின் கிளெமென்ட் என்பவர் தமது எழுத்துக்கள் ஒன்றில் இப்புதிய இனத்தைப் பற்றிக்குறிப்பிட்டார்: “நாம் கிறிஸ்தவர்கள் என்ற மூன்றாம் இனமாக தேவனை ஒரு புதிய வழியில் ஆராதிக்கின்றோம்.”²

கிறிஸ்தவர்கள் மூன்றாம் இனமாக இருக்கின்றனர். நாம் தேவனுடைய புதிய சமுதாயமாக, தேவனுடைய புதிய சமூகமாக இருக்கின்றோம்:

ஆனபடியினால், முன்னே மாம்சத்தின்படி புறஜாதியாராயிருந்து, மாம்சத்தில் கையினாலே செய்யப்படுகிற விருத்தசேதனமுடையவர்களால் விருத்தசேதனமில்லாதவர்களென்னப்பட்ட நீங்கள், அக்காலத்திலே கிறிஸ்துவைச் சேராதவர்களும், இஸ்ரவேலுடைய காணியாட்சிக்குப் புறம்பானவர்களும், வாக்குத்தத்தத்தின் உடன்படிக்கைகளுக்கு அந்நியரும், நம்பிக்கை இல்லாதவர்களும், இவ்வுலகத்தில் தேவனற்றவர்களொமாயிருந்தீர்களென்று நினைத்துக்கொள்ளுங்கள். முன்னே தூரமாயிருந்த நீங்கள், இப்பொழுது கிறிஸ்து இயேசுவுக்குள் கிறிஸ்துவின் இரத்தத்தினாலே சமீபமானீர்கள். எப்படியெனில், அவரே நம்முடைய சமாதான காரணராகி, இருதிறத்தாரையும் ஒன்றாக்கி, பகையாக நின்று பிரிவினையாகிய நடுச்சுவரைத் தகர்த்து, சட்டதிட்டங்களாகிய நியாயப்பிரமாணத்தைத் தம்முடைய மாம்சத்தினாலே ஒழித்து, இருதிறத்தாரையும் தமக்குள்ளாக ஒரே புதிய மனுஷனாகச் சிருஷ்டித்து, இப்படிச் சமாதானம்பண்ணி, பகையைச் சிலுவையினால் கொன்று, அதினாலே இருதிறத்தாரையும் ஒரே சரீரமாகத் தேவனுக்கு ஒப்புரவாக்கினார். அல்லாமலும் அவர் வந்து, தூரமாயிருந்த உங்களுக்கும், சமீபமாயிருந்த அவர்களுக்கும், சமாதானத்தைச் சவிசேஷமாக அறிவித்தார். அந்தப்படியே நாம் இரு திறத்தாரும் ஒரே ஆவியினாலே பிதாவினிடத்தில் சேரும் சிலாக்கியத்தை அவர் மூலமாய்ப் பெற்றிருக்கிறோம் (2:11-18).

இந்த வசனப் பகுதியிலிருந்து நாம் அடிப்படை உறுதிப்பாட்டின் கூற்று ஒன்றைப் பிடித்துக் கொள்ள முடியுமென்றால், அது பின்வருமாறுதான் இருக்கும்: கிறிஸ்தவர்கள், தாங்கள் மக்களின் ஒரு புதிய இனத்தைப் பிரதிநிதித்துவப் படுத்துகின்றதைப் புரிந்துகொள்ளவேண்டும் என்று இயேசு நோக்கம் கொண்டார்.

நமது கடந்த காலத்தை நினைத்துப் பார்ப்பதினால் நாம் புதிய இனம் பற்றிய நமது பாராட்டுதலில் வளருகின்றோம்

நம்மில் எவரும் புதிய இனம் பற்றிய இந்தப் பேச்சினால் உணர்வுவெழுச்சி அடைய வேண்டியது ஏன்? இதற்கான பதிலானது வசனம்

11 மற்றும் 12ல் காணப்படுகின்றது. பழைய வாழ்வைப் பற்றி நாம் நினைத்துப் பார்க்கையில், புதிய இனம் பற்றிய நமது பாராட்டுதல் வளருகின்றது. புறம்பாயிருத்தல் என்ற ஒரு வார்த்தை அந்த வாழ்வை விவரிக்கின்றது. பழைய வாழ்வானது தேவனிடத்திலிருந்தும் பிற மக்களிடத்தில் இருந்தும் புறம்பாயிருத்தலைக் கொண்டிருந்தது.

இந்த உலகம் எல்லாருக்கும் ஒரே இடமாகவோ மற்றும் ஒரே இடத்தில் எல்லாரும் வாழும் இடமாகவோ இருப்பதில்லை அல்லவா? இவ்வுலகில் உள்ள மக்கள் ஒத்திருப்பது இல்லை. நாடுகளுக்கிடையில் சண்டைகள் நிலவுகின்றன. நமது பெருநகர்களில், குடும்பங்கள் தங்கள் எல்லைப் பகுதிகளைக் குறித்துக் கொண்டு அவற்றைக் கடந்து வருபவர்களைக் கொலை செய்கின்றன. நமது இல்லங்களில் வீட்டுப் போராட்டங்கள் ஏராளமாக உள்ளன. மேல் நோக்கிச் செல்லும் விவாகரத்தின் விகிதமானது இதற்கு ஆதாரத்தைத் தருகின்றது. சபையிலும் கூட, கோடுகள் வரையப் பட்டு, மக்களில் சிலர் மற்றவர்களிடம் இருந்து பிரிக்கப்படுகின்றனர். புறம்பேயிருத்தல் என்பது நமது உலகின் பண்பாக உள்ளது.

இந்தப் பிரச்சனையைப் பவுல் எடுத்துரைத்தார். ஒருவர் மற்றவருடன் ஒத்துப் போவதில் மக்கள் தவறுகின்றனர் என்பது பற்றிய விஷயத்தைக் குறித்து கிறிஸ்தவமானது பாசாங்கு செய்வதில்லை. உண்மையில், பவுல் கிறிஸ்தவம் இவ்விஷயத்தைத் தலையான விஷயமாக்கக் கருதி நேருக்கு நேர் சந்திப்பதாகக் கண்டார். பவுலின் நாட்களில் இருந்த உலகில் மக்களின் இரு குழுக்கள் ஒன்று மற்றதிலிருந்து முற்றிலுமாகப் புறம்பே விலகியிருந்தன: யூதர்கள் மற்றும் புறஜாதியார்கள். யூதர்கள் புறஜாதியாரை “விருத்தசேன மற்றவர்கள்” என்று பட்டப் பெயரிட்டனர். ஒரு முழு இனத்தையும் ஏளனம் செய்து நகையாடுவதற்கு அவர்கள் அந்தப் பட்டப் பெயரை அர்த்தப்படுத்தினார்கள். புறஜாதியார் இவ்வளவு பேரைத் தேவன் ஏன் படைத்தார் என்று கேட்ட பொழுது, புகழ் பெற்ற ரபீ ஒருவர், “கெஹன்னாவின் (நரகத்தின்) நெருப்புக்குப் போதிய அளவுக்கு எரிபொருள் இருப்பதற்காகவே” என்று பதில் அளித்தார் என்பதாகக் கூறப்படுவதுண்டு.³

பிரசவிக்கும் ஒரு புறஜாதிப் பெண்ணுக்கு உதவி செய்து, இவ்விதமாக இன்னொரு புறஜாதிக்குழந்தையை இவ்வுலகிற்குக் கொண்டுவர உதவுதல் கூட யூதர்களுக்கு பிரமாணத்திற்கு விரோதமான விஷயமாயிருக்கும் என்ற அளவுக்கு இவ்விரு குழுக்களிடையிலும் வெறுப்புணர்வு மிகவும் வன்மையானதாயிருந்தது. யூதன் ஒருவன் புறஜாதிப் பெண்ணொருத்தியைத் திருமணம் செய்து கொண்டால், அந்த இழப்பானது யூதக் குடும்பத்திற்கு மரணம் போன்றதாக இருக்கும், அந்த யூதக் குடும்பம் அவனுக்கு மரணச் சடங்குகளைச் செய்யும். (புறஜாதிகளின் நாட்டிலிருந்து வரும்) ஒரு யூதன் பலஸ்தீனத்திற்குள் பிரவேசிக்கும் பொழுது, புறஜாதியாரின் மண்ணானது பரிசுத்த நாட்டைத் தீட்டுப் படுத்தி விடாதபடிக்குத் தனது கால்களில் உள்ள தூசியைத் தட்டி விடுவதுண்டு. புறஜாதியார்மீது யூதர் கொண்டிருந்த வெறுப்பு அப்படிப்பட்டதாக இருந்தது. புறஜாதியாருக்கும் பரஸ்பரம் இதே உணர்வு இருந்தது; அவர்கள் யூதர்களை இழிவாகக் கருதினார்கள்.

புறஜாதியாராயிருந்து, தங்கள் குழந்தைப் பருவத்திலிருந்தே தாங்கள் யூதர்களால் இழிவாகக் கருதப்பட்டதை அறிந்திருந்த கிறிஸ்தவர்களுக்குப் பவுல் எழுதினார், ஒரு காலத்தில் இவர்களும் ஒவ்வொரு யூதனையும் வெறுத்திருந்தார்கள். புறஜாதிக் கிறிஸ்தவர்கள், யூதர் மற்றும் புறஜாதியார் ஆகிய இரு சாராரையும் உள்ளடக்கியிருந்த ஒரு புதிய இனத்தின் அங்கமாக இருந்தார்கள் என்று புறஜாதிக் கிறிஸ்தவர்கள் அறியும்படிக்குப் பவுல் இந்நிருபத்தை அனுப்பினார். இந்தப் புதிய இனத்திற்குள்ளாக, இனவெறுப்பு, விருப்பமின்மை, மற்றும் தவறாக நடத்துதல் யாவையும் முடிவுக்கு வர வேண்டியதாயிற்று.

எபேசியர் 2:11, 12 வசனங்கள், மனித இனங்களுக்கும் தேவனுக்கும் இடையிலான பிரிவினை முடிவுக்கு வருதலைப் பற்றியும் எடுத்துரைக்கின்றது. தேவனிடத்திலிருந்து புறஜாதிகள் புறம்பேயிருத்தலின் ஐந்து மடங்கு விவரிப்பை வசனம் 12 தருகின்றது:

1. “கிறிஸ்துவைச் சேராதவர்கள்.” வரலாறு முழுவதும் தனது அர்த்தத்தையும் நோக்கத்தையும் இயேசு கிறிஸ்துவுக்குள் கண்டது என்பதைப் புறஜாதியார் அறியாதிருந்தனர்.

2. “இஸ்ரவேலின் காணியாட்சிக்குப் புறம்பானவர்கள்.” ஆபிரகாமின் சந்ததியாருக்குப் பிறப்பினால் உரித்தாகியிருந்த இயல்பான குடியுரிமைகளைப் புறஜாதியார் பெறாதிருந்தனர்.

3. “வாக்குத்தத்தின் உடன்படிக்கைகளுக்கு அந்நியர்.” அவர்கள் வெளியிலிருந்து உள்நோக்கி பார்ப்பவர்களாய் இருந்தனர்.

4. “நம்பிக்கையில்லாதவர்கள்.” அவர்கள் கிறிஸ்துவைக் கொண்டிராத படியால் நம்பிக்கையில்லாதவர்களாயிருந்தனர்.

5. “தேவனற்றவர்கள்.” அவர்கள் தேவனை அறியாதிருந்தனர். அவருடன் அவர்கள் உண்மையான உறவு கொண்டிருந்ததில்லை.

கிளென் ஓவென் அவர்கள் ரஷ்யாவுக்குப் பயணம் சென்றிருந்த போது, நெஞ்சைத் தொட்ட அனுபவம் ஒன்றைப் பெற்றார். கீவ் நகரில் தாம் சந்தித்த ஒரு பெண்மணியைப் பற்றி அவர் கூறினார். அப்பெண்மணி தனது கரங்களில் ஒரு வேதாகமத்தை ஏந்திக் கொண்டு, “உலகத்தின் நம்பிக்கையை நான் எனது கைகளில் ஏந்தியிருக்கின்றேன்” என்று கிளென்னிடம் கூறினார்கள். அப்பெண்மணியின் கூற்றுக்கு அவர் தம் பதில்செயலைப் பகிர்ந்து கொண்டார்:

... எனது தொண்டையில் ஒரு இறுக்கத்தோடு நான் அப்பெண்மணியைக் கண்ணோக்கினேன் ... அவளின் குரலில் ஒரு கவலை, அவளின் கண்களில் ஒரு கவலை, அவளின் இருதயத்தில் ஒரு கவலை இருந்தது. ஆனால் இந்த இனிய பெண்ணுக்குள் நம்பிக்கையின் ஆவி இருந்தது. தேவனுக்குத் தம்மைத் திறப்பவர்களின் இதயத்தில் எப்பொழுதும் எளிகின்ற சுடர் ஒன்று நொறுக்கப்பட்டிருந்த அவளது இதயத்தினுள் எரிந்து பிரகாசித்தது. அவள் வேதாகமத்தை மென்மை யாகத் தடவிக் கொடுத்தபோது தனது நம்பிக்கையின் காரணத்தைப் பற்றியிருந்ததை அவள் அறிந்தாள் ...

அவளது கதையைக் கேட்டு அவளது வேதனையைப் பகிர்ந்து

கொள்கையில் எங்களது கண்ணீர் அவளது கண்ணீருடன் இணைந்தது. செர்னோபில் நியூக்ளியர் விபத்தில் இருந்து வந்திருந்த கதிர் வீச்சின் விஷத்தினால் அவளது ஒரே மகன் பதினெட்டு மாதங்களுக்கு முன்னதாக இறந்து போயிருந்தான். அவளது கணவர் போதிய மருத்துவ சிகிச்சை இல்லாமல் மூன்று மாதங்களுக்கு முன்புதான் இறந்து போயிருந்தார். இப்பொழுது அவள் ஆறுதலையும் நம்பிக்கையையும் எதிர்பார்த்து வந்திருந்தாள்.

... மென்மையும் அமைதியும் கொண்ட இந்த உக்ரேனியப் பெண்மணி, தனது நம்பிக்கையானது தேவனுடைய குமாரனாகிய இயேசு கிறிஸ்துவில் இருந்ததை அறிந்தார். அவளது அரச அவளுக்கு (கடமையைச் செய்யத்) தவறியிருந்தது. ஒரு குறிப்பிட்ட கருத்தில் வாழ்வு அவளைத் தவற விட்டிருந்தது. அவள் மிகவும் நேசித்திருந்தவர்கள் உயிர் நீத்து விட்டிருந்தார்கள். தனிமையில் இருந்த அவள் தான் சார்ந்திருப்பதற்கு மனித ஆதாரவளம் எதுவும் அற்றவளாய் இருந்தாள். நம்பிக்கை கொண்டிருக்க அவளுக்கு இயேசுவைத் தவிர, காரணம் எதுவும் இல்லாது இருந்தது. நம்மில் எவருக்கும் அவர் தாம் ஒரே நம்பிக்கையாக இருக்கின்றார்.⁴

இயேசு வருவதற்கு முன்பு நாம் யாவரும் நம்பிக்கையில்லாதவர்களாய் இருந்தோம், ஆனால் இயேசு நம் வாழ்வை முற்றிலும் திருப்பி விட்டார். இந்த நம்பிக்கையை அவர் தம்மை நோக்கித் திரும்புகிற எந்த நபருக்கும் அளிக்கின்றார். “என்ன பிரயோஜனம்?” என்று நீங்கள் திகைப்படையும் பொழுது - வாழ்வுக்கு இடமே இல்லை என்று நீங்கள் நினைக்கும் பொழுது - இயேசு உடன் வந்து ஒவ்வொன்றையும் மாற்றுகின்றார்.

பவுல் இதனை எவ்வாறு உறுதிப்படுத்தினார் என்பதை வசனம் 13ல் கவனியுங்கள்: “முன்னே தூரமாயிருந்த நீங்கள் இப்பொழுது கிறிஸ்து இயேசுவுக்குள் கிறிஸ்துவின் இரத்தத்தினாலே சமீபமானீர்கள்.” இவ்வசனப் பகுதி என்ன கூறுகிறது என்பதை ஆழ்ந்து சிந்தியுங்கள், ஏனெனில் “கிறிஸ்து இயேசுவுக்குள்” இருத்தல் என்பதுதான் எல்லா மாற்றத்தையும் ஏற்படுத்துகின்றது. கிறிஸ்து இயேசுவுக்குள் என்பது ஒரு புதிய (மக்கள்) இனத்தைப் பற்றி விவரிக்கின்றது. இது “கிறிஸ்துவின் இரத்தத்தினால்” உள்ளே கொண்டுவரப்பட்ட மக்கள் சமூகமாக உள்ளது.

இயேசு ஏற்படுத்தியுள்ள மாறுதல் இல்லாத நிலையில் நம் வாழ்வு எதைப் போல் இருந்திருக்கும் என்று நாம் நினைத்துப் பார்க்கும் பொழுது, நமக்கு நம்பிக்கையை அளிப்பதற்காக இயேசு செலுத்திய பலிக்காக நாம் யாவரும் தேவனுக்கு நன்றி செலுத்தி அவரைத் துதிக்க வேண்டும். நமது கடந்த காலத்தை நினைத்துப் பார்க்கும் மூலமாக நாம் புது இனம் பற்றிய பாராட்டுதலில் வளருகின்றோம்.

புது இனத்தில் நமது பங்கேற்புக்கு நாம்

கார்த்தரிடத்தில் கடன்பட்டுள்ளோம்

புது இனத்தில் நமது பங்கேற்புக்கு நாம் இயேசுவின்மீடத்தில்

முற்றிலுமாக, முழுமையாக மற்றும் பூரணமாகக் கடன்பட்டுள்ளோம். அவர் ஒருவர் மட்டுமே புதிய இனத்தைச் சாத்தியமுள்ளதாகச் செய்தவராய் இருக்கின்றார். இயேசு இதை எவ்வாறு செய்தார்? வசனங்கள் 15 மற்றும் 16ல் உள்ள வினைச் சொற்களை ஆராய்ந்து பாருங்கள்.

தொடக்கமாக, இயேசு, “சட்ட திட்டங்களாகிய நியாயப்பிரமாணத்தைத் தம்முடைய மாம்சத்தினாலே ஒழித்து” மூன்றாவது இனத்தைச் சாத்தியமாக்கினார் இயேசு யூத மதத்தை நீக்கிப்போட்டார்.

கிறிஸ்தவம்தான் தேவனிடத்தில் சேருவதற்கான ஒரே வழியாக உள்ளது என்பதை இயேசு தெளிவாக்கினார். அவர், “நானே வழியும் சத்தியமும் ஜீவனுமாயிருக்கிறேன்; என்னாலேயல்லாமல் ஒருவனும் பிதாவினிடத்திற்கு வரான்” (யோவா. 14:6) என்று உரைத்தார். பேதுரு, “அவராலேயன்றி வேறொருவராலும் இரட்சிப்பு இல்லை; நாம் இரட்சிக்கப்படும்படிக்கு வானத்தின் கீழெங்கும், மனுஷர்களுக்குள்ளே அவருடைய நாமமேயல்லாமல் வேறொரு நாமம் கட்டளையிடப்படவும் இல்லை” (அப். 4:12) என்று கூறினார்.

மதத்தின் அடிப்படையில் பிறரிடமிருந்து பிரிந்து, புறம்பேயிருக்கும் நிலையைப் பூரணப்படுத்துவதற்காக இயேசு மரிக்கவில்லை. மதப் பிரிவினைக்கு ஒரு முடிவைக் கொண்டு வருவதற்காகவே அவர் மரித்தார்.

இயேசு இன்னும் என்ன செய்தார் என்பதைக் கவனியுங்கள். 15ம் வசனத்தின் பிற்பகுதியானது, “இருதிருத்தாரையும் தமக்குள்ளாக ஒரே புதிய மனுஷனாகச் சிருஷ்டித்து, இப்படிச் சமாதானம் பண்ணி” என்று கூறுகிறது. அவர் சிலவற்றை ஒழித்தது மட்டுமின்றி, சிலவற்றைச் சிருஷ்டிக்கவும் செய்தார். இயேசு எதைப் படைக்க நோக்கம் கொண்டார்? அவர் தமக்குள் ஒரு புதிய மனிதனைப் படைப்பதற்காக வந்தார். “புதிய” என்ற வார்த்தை முக்கியமானதாக உள்ளது. இரு கிரேக்க வார்த்தைகள் “புதிய” என்று மொழிபெயர்க்கப்படுகின்றன. *Neos* என்றால் காலத்தில் “புதிது” என்று அர்த்தப்படுகின்றது. ஏதேனும் ஒன்று சமீப காலத்தில் நிலவ வந்தால் அது புதியதாக உள்ளது. *Kainos* என்ற இன்னொரு கிரேக்க வார்த்தையானது தரத்தில் “புதியது” என்று அர்த்தப்படுகின்றது. ஏதேனும் ஒன்று முற்றிலும் மாறுபட்டதாகக் காணப்படுமளவு மாற்றப்பட்டு அல்லது மேம்படுத்தப்பட்டு நிலவுகின்றதென்றால் அது இந்தக் கருத்தில் புதியதாக உள்ளது.⁵

இந்த இரண்டாவது வார்த்தையைத்தான் பவுல் வசனம் 15ல் பயன்படுத்தினார். இயேசு ஒரு “புதிய மனிதனை” - முன்பு அறியப்பட்டிராத மனித இருப்பின் பண்பை - ஒரு புதிய இனத்தை படைக்க வந்தார் என்று கிறிஸ்தவர்கள் உணர்ந்தறிய வேண்டும் என அவர் விரும்பினார்.

இயேசுவுடன் இணைவு கொண்டுள்ள மூன்றாவது செயல் வார்த்தை அல்லது வினைச் சொல் ஒன்று வசனம் 16 நமக்குக் கொடுக்கின்றது. இது, “ஒரே புதிய மனிதனை” படைத்ததன் மூலம் இயேசு தம் சிந்தையில் கொண்டிருந்த இலக்கு என்ன என்பதை நமக்கு எடுத்துரைக்கின்றது. “பகையைச் சிலுவையினால் கொண்டு, அதினாலே இருதிருத்தாரையும் ஒரே சாரமாகத் தேவனுக்கு ஒப்புரவாக்கினார்” என்று பவுல் கூறினார்.

இயேசு இதனைச் சிலுவையில் நிறைவேற்றினார். அவர் மூன்றாவது

இனத்தை - ஒரே சரீரமாகிய புதிய மனுக்குலத்தை - தேவனுடன் ஒப்புர வாக்கினார். அவர் தேவனையும் மனிதனையும் திரும்பவும் ஒன்று கூட்டினார். மேலும் இயேசு மனிதர்களைத் திரும்பவும் மனிதர்களுடன் ஒன்றுகூட்டினார்.

ஒரே ஒரு அறைகொண்ட வசிப்பிடம் ஒன்றைப் பகிர்ந்து கொண்ட திருமணமாகாத இரண்டு சகோதரிகளைப் பற்றிய கதையொன்றை இராபர்ட் லூயிஸ் ஸ்டீவென்ஸ் அவர்கள் கூறினார். கடைசியில், இறுக்கமடைந்த அந்த வாழ்விடமானது அவர்கள் ஒருவர்மீது மற்றொருவர் எரிச்சல் கொள்ளக் காரணமாயிற்று. ஒரு நாள் அவர்கள், மதத்தைப் பற்றிச் சூடாக விவாதம் செய்தனர். அவர்களின் வெறுப்புணர்வு அதிகமாய் வளர்ந்தது, அவர்கள் அந்த வாக்குவாதத்திற்குப் பிறகு ஒருவர் மற்றவருடன் ஒருக்காலும் பேசிக் கொள்ளவும் கூடாத அளவுக்கு ஒருவர் மற்றவர்மீது வெறுப்பு நிறைந்த விமர்சனங்களைக் கூறினார்கள்.

நாட்கள் மாதங்களாக வளர்ந்தன. அவர்கள் ஒருவருக்கொருவர் பேசாமலேயே அமைதியில் தொடர்ந்து வாழ்ந்தார்கள். இருவரில் எவரும் இன்னொரு வாழ்விடத்தைப் பெறக் கூடிய அளவு போதிய பணம் கொண்டிருக்கவில்லை, எனவே அவ்விருவரும் ஒரே அறையில் ஒருவருக் கொருவர் ஒருக்காலும் பேசிக் கொள்ளாமலேயே தங்கியிருந்தார்கள். அவர்கள் தங்கள் எல்லைகளைப் பிரித்துக் கொள்வதற்குத் தரையில் சுண்ணாம்புக் கோட்டை வரைந்தார்கள். பல ஆண்டுகளாக அவர்கள் ஒருவர் மற்றவரை வெறுத்து ஒருவர் மற்றவரிடம் ஒருக்காலும் ஒரு வார்த்தைகூட பேசாது இருந்தார்கள். இரவு நேரத்தில் அவ்விருவரும் ஒருவர் எதிரியாகி விட்ட மற்றவரின் சுவாசத்தைக் கவனிக்கும் அளவுக்கு (அமைதியுடன்) உறங்கச் சென்றார்கள். அவர்கள் தங்களின் எஞ்சிய வாழ்நாள் முழுவதும் பரிதபிக்கப்படத் தக்க நிலையிலேயே வாழ்ந்து வந்தார்கள்.

இது போன்ற விஷயம் இலக்கியத்தில் மட்டும்தான் நடைபெறுகிறது என்பதில்லை; உண்மை வாழ்விலும் இது போன்றது நடைபெறுகின்றது. இதை நான் சபைகளில் கூட கண்டுள்ளேன். நாம் ஒருவேளை தரையில் உண்மையில் கோடுகளை வரையாது இருக்கலாம், ஆனாலும் கோடுகள் இன்னும் அங்குள்ளன. கிறிஸ்துவின் நாமத்தை அணிந்து கொள்கின்ற மக்கள் ஒருவருக்கொருவர் சிறிதளவே ஈடுபாடுள்ளவர்களாக அல்லது ஈடுபாடே இல்லாதவர்களாக உள்ளனர். பிறரைக் காட்டிலும் ஆவிக்குரிய வகையில் மேலாயிருப்பதான உணர்வு மேலோங்கி யிருக்கின்றது.

கிறிஸ்துவின் சரீரத்தில் வெறுப்புணர்வு அல்லது பிரிவு அல்லது பிரிவினை நிலவுகின்ற பொழுது, இது இயேசு எதற்காக மரித்தாரோ அதன் ஒவ்வொரு விஷயத்திற்கும் எதிராகச் செல்லுகிறதாய் உள்ளது என்று தேவனுடைய வசனத்தின் அதிகாரத்தினுடைய அடிப்படையில் நான் உங்களுக்குக் கூற முடியும். இயேசு ஒப்புரவாக்குவதற்காக - ஒரே, புதிய, ஒன்றிக்கப்பட்ட மனுக்குலத்தை உருவாக்குவதற்காக - வந்தார்.

முடிவுரை

மனுக்குலமானது இயேசுவுக்குப் புறம்பே குழப்பத்தில் உள்ளது. மாலைச் செய்தி, காலைச் செய்தித்தான் மற்றும் தனிப்பட்ட அனுபவங்கள் போன்றவை, நமது உலகமானது பிரிவினை, புறம்பே இருத்தல், மற்றும் வெறுப்புணர்வு ஆகியவற்றில் தனித்துவமாய்ச் செயல்படுகிறது என்று நாம் காண்பதற்குப் போதுமானவைகளாய் இருக்க வேண்டும். இயேசு இல்லாத நிலையில் இது, “ஒவ்வொரு மனிதனும் தனக்காகவே வாழ்கின்ற” உலகமாக உள்ளது.

இதற்கு நேர் மாறாக, சபையானது சமாதானத்திற்கான இடமாக இருப்பது அவசியம். கிறிஸ்து, தமது சபையானது உடைந்து போன உறவுகளைச் சீர்படுத்த ஒப்புக் கொடுக்கப்பட்ட இடமாக, ஏற்றுக் கொள்ளாதவின் இடமாக, ஒப்புரவாக்குதலின் இடமாக, புதிய இனத்தைப் பிரதிநிதித்துவப் படுத்துவதாக இருக்கும்படி அழைக்கின்றார்.

இதை நிறைவேற்றுவதற்கு, நாம் சில விஷயங்கள் பற்றித் தீவிரமாகச் சிந்திக்க வேண்டியது அவசியமாகும்.

இந்தப் புதிய இனமானது இயேசுவுக்கு எவ்வளவு முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாக உள்ளது என்பதை நாம் பாராட்டத் தொடங்காத வரையில், நாம் கிறிஸ்தவத்தை ஒருக்காலும் புரிந்து கொள்ள மாட்டோம். கிறிஸ்தவம் வாழப்படுகின்ற இடமே கிறிஸ்துவின் சரீரமாக உள்ளது.

உள்ளூர் சபைக்குள்ளாக தடைகள் நிலவ அனுமதிக்கின்ற பிரச்சனை ஒன்றை நாம் காண இயலாவிட்டால், நாம் கிறிஸ்தவத்தைப் புரிந்து கொள்வதில்லை. உள்ளூர் சபை என்பது நாம் யாவரும் (நமக்குள் உள்ள பிரிவினைச்) சண்ணாம்புக் கோடுகளை அழித்து ஊழியம் செய்யும் இடமாக இருக்க வேண்டியுள்ளது. கர்த்தருடைய உள்ளூர் சபையானது மக்களை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும், மக்களை அரவணைக்க வேண்டும், மற்றும் அது மக்கள்மீது அன்புகூர வேண்டும். சபைக்குள் உள்ள எவரொருவரும் சபைக்குப் புறம்பே ஒருக்காலும் கண்டறியப்பட முடியாததை - ஒவ்வொருவருக்கும் ஒரு இடம் உள்ள ஒவ்வொருவரும் உரியவராகின்ற நிலை உண்டு என்று நம்புகின்ற ஒரு மக்களினத்தை - அனுபவிக்க வேண்டும்.

குறிப்புகள்

¹Kent Hughes, *Ephesians: The Mystery of the Body of Christ* (Wheaton, Ill.: Crossway Books, 1990), 92-93. ²Clement of Alexandria, quoted in Hughes, 93. ³Bob Hendren, *Chosen for Riches: A Life-Related Exposition of Ephesians* (Austin, Tex.: Journey Books, 1978), 49. ⁴Glenn Owen, “Undying Spirit of Hope,” *Upreach Magazine* (January-March 1994), 3. ⁵*Kainos* என்பது, “காலம், அண்மை என்பதில் ‘புதியதை’ அல்ல ஆனால் வடிவம் மற்றும் தரம் என்பதில் ‘புதியது’ என்ற வழக்கமற்ற அல்லது பயன்பாட்டில் இராத ‘புதியதை’ குறிப்பிடுகிறது. இது பழையது என்ற நேரெதிராக்கப்பட்டுள்ளதிலிருந்து இயல்பில் மாறுபாடு கொண்டுள்ளது.” *Neos* என்பது “காலத்தை பொறுத்தமட்டில்

‘புதியதை’ குறிப்பிடுகிறது, இது அண்மைக் காலத்தியதாக உள்ளது; இது இளைய என்பதற்குப் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது, மற்றும் அவ்வாறே மொழிபெயர்க்கப்படும் உள்ளது, அதிலும் சிறப்பாக ‘மிக இளைய’ என்ற ஒப்பீட்டு அணிச் சொல்லில் இவ்வாறு பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது; *neos* என்பது என்ன என்பதைப் பொறுத்த மட்டில், இது தரம் மற்றும் பண்பில் பழையதின் மறு உற்பத்தியாக இருக்கலாம். *Neos* மற்றும் *kainos* ஆகியவை சில வேளைகளில் ஒரே விஷயத்திற்குப் பயன்படுத்தப்படுகின்றன, ஆனால் அங்கு ஏற்கனவே சுட்டிக்காட்டப்பட்டபடி ஒரு வேறு பாடுள்ளது. இவ்விதமாக, எபேசியர் 2:15ல் ‘புதிய (*kainos*) மனிதன்’ என்பது பண்பில் மாறுபடுகின்ற ‘புதிய மனிதன்’ என்று அர்த்தம் தருகிறது; ... ஆனால் கொலே. 3:10ல் ‘புதிய (*neos*) மனிதன்’ என்பது சமீபத்தில் தொடங்கியதும் இன்னும் வளருகின்றதுமான விசுவாசியின் ‘புதிய’ அனுபவத்தின் உண்மையை வலியுறுத்துகின்றது.” W. E. Vine, Merrill F. Unger, and William White, “new,” *Vine’s Expository Dictionary of Biblical Words* (Nashville, Tenn.: Thomas Nelson Publishers, 1985), 430-31.

கடந்த, நிகழ், எதிர்காலங்கள்

ஒரு கடந்த கால நோக்கம்:

நாம் “உலகத் தோற்றத்துக்கு முன்பே” தேர்ந்து கொள்ளப் பட்டிருந்தோம்” (எபே. 1:4) ...

ஒரு நிகழ் கால விருப்பம்:

“... அவருடைய அந்தத் ஞானமானது சபையின் மூலமாய் இப்பொழுது தெரியவரும் பொருட்டாக” (எபே. 3:10).

ஒரு எதிர்காலக் காட்சிப்படுத்துதல்:

“கிறிஸ்து இயேசுவுக்குள் அவர் நம்மிடத்தில் வைத்த தயவினாலே, தம்முடைய கிருபையின் மகா மேன்மையான ஐசுவரியத்தை வருங்காலங்களில் விளங்கச் செய்வதற்காக” (எபே. 2:7).

Author Unknown